

torskie. Drużyna Bartoszoza z Krza odegrała „Wóz Drzymały“ Rączkowskiego.

Po przedstawieniu przemówił dr. Wróbel, wicedyrektor kolei państw. w Stanisławowie, przedstawiając opłakany stan naszego wieśniaka i robotnika analfabety. Mowca życzył, by w ślad Sierszy poszły wszystkie gminy w Galicyi i zamieniły karczmy na szkoły, bo wtedy zginąłby analfabetyzm. Przemówienie dra Wróbla nagrodzono hucznymi oklaskami, poczem odśpiewano „Jeszcze Polska nie zginęła“.

narchy, nie święcono ich oficjalnie z takim przepychem, jak to czyni się gdzieindziej, nie wygłaszano patetycznych przemówień, w których czcze słowa mają zastąpić treść, mimo to cały naród wziął udział w uroczystości, aby zmanifestować w ten sposób przywiązanie dla królewskiej pary. W całym kraju, tak w miastach, jak i w najmniejszych zapadłych wioszczynach zjednoczył się naród w tym dniu pamiątkowym w oddaniu hołdu swemu władcy, bodaj przez wzięcie udziału w nabożeństwach dziękczyn-

zdrowia bezdzietnego swego poprzednika, króla Karola, spełniał księżę Wilhelm obowiązki jego zastępcy i następcy tronu, na którym też zasiadł jako Wilhelm II. po śmierci swego stryja w dniu 6 października 1891.

Królewska para cieszy się w całym kraju nadzwyczajną sympatią dla swych zalet serca i umysłu. Obydwoje popularni, jak rzadko który z panujących, umieją pogodzić obowiązki władców ze stanowiskiem prawdziwych przyjaciół i dobroczyń-

Z bałkańskiego kotła: Przed namiotem generała Vukotica.

Srebrne gody wirtemberskiej pary królewskiej:
Wilhelm II. król wirtemberski.

W wiecu brała udział miejscowa inteligencja, wieśniacy i robotnicy, tak z Sierszy, jak i z gmin sąsiednich. Razem było na wiecu około 600 osób.

W tydzień potem na walnem zgromadzeniu założono w Sierszy z inicjatywy prezesa, p. Franciszka Olasa ludową kasę oszczędności i pożyczek, która swą pracę ekonomiczną rozpocznie zaraz po zatwierdzeniu uchwalonego statutu.

Szczęść Boże ruchliwej placówce oświatowej i jej dzielnym pracownikom!

nych i sprzedaży kwiatów, z której cały dochód oddany zostanie do dyspozycji królewskiej pary na cele dobroczynne. Była to jedyna manifestacja podanych, na jaką się królestwo zgodziło.

Także i hr. Zeppelin, ów mianowany przez cesarza Wilhelma „największy Niemiec dwudziestego stulecia“, wziął udział w oddaniu hołdu sędziemu monarsze, odbywając bowiem wzlot swym balonem, przy pomocy specjalnego spadochronu zrzucił z powietrza bukiet, przeznaczony dla królewskiej pary.

Król Wilhelm II., bratanek swego poprzednika, króla Karola, a wnuk Wilhelma I., urodził się 25 lutego 1848, jako syn księcia Fryderyka i księżniczki Katarzyny Wirtemberskiej. Po wczesnej śmierci pierwszej swej małżonki, Maryi ks. Waldeck Pyrmont zawarł księżę, a dzisiejszy król Wilhelm, w dniu 8 kwietnia 1866 powtórny związek małżeński z Karoliną ks. Schaumburg-Lippe. Z powodu słabego

ców swego ludu, który też z całym zaufaniem zawsze się do nich odnosi. Nawet partya socjalistyczna, tak obecnie w Niemczech potężna, nie czuje się w Wirtembergii pokrzywdzoną i nie ucieka się do tak radykalnych środków, jak to się dzieje n. p. w Berlinie. Przemysł, handel i rolnictwo mają w królu Wilhelmie potężnego opiekuna, szczególniejszą zaś uwagę poświęca on hodoli koni, a stadnina jego w Weil uznana jest za pierwszorzędną w Niemczech.

Także teatr, literatura i sztuka ma wiele obojga królestwu do zawdzięczenia, stuttgartcka scena nadworna w ostatnich czasach doszła do najwyższego punktu rozwoju.

Wobec tego nic dziwnego, że dzień srebrnego wesela królewskiej pary był prawdziwym świętem

Srebrne gody wirtemberskiej pary królewskiej.

W dniu 8 kwietnia b. r. obchodziła Wirtembergia nader uroczyste srebrne gody małżeńskie pary królewskiej. Wprawdzie, na wyraźne żądanie mo-

Nowa placówka oświatowa: Założyciele i członkowie Czytelnicy ludowej w Sierszy.